

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

723. An Resignatio facta simoniacè, & inde secuta collatio beneficii sit nulla.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

PARAGRAPHVS XI.

De Resignatione facta sub conditione & simoniacè.

Questio 723. An Resignatio facta simoniacè, & inde secuta collatio beneficii sit nulla?

1. Respondeo ad primum: Resignationem ipsam esse nullam. Azor p. 2. l. 7. c. 24. ubi, quod robur & vim nullam habeat, Laym. in c. super hoc. de renunc. n. 5. ubi censendam esse omni jure irritam, juxta c. cum non pridem, & c. ult. de pactis. Paris. l. 14. q. 1. n. 1. ubi, quod talis resignatio sit nulla, esse communem omnium DD. sententiam, citatis Nav. in man. c. 23. Rebuff. in pr. de simon. renunc. n. 1. Redoan. de simon. p. 4. c. 11. Abb. in c. universorum. n. 5. de rer. permut. &c. Neque tenet talis resignatio, etsi vallata juramento. Paris. ibid. n. 5. citans Staph. super commiss. & Lit. Just. v. stylus. n. 3. cum juramentum reguletur secundum naturam actus, super quo interpositum. Paris. loc. cit. n. 6. citans l. ult. c. de non numer. pecun. Abb. in c. illicito. de jurejur. habetque hanc tacitam conditionem, si actus valet. Paris. n. 7. citans Corn. conf. 101. l. 1. Estque generale, quod conventiones turpes, & simoniacæ non validentur juramento. Paris. n. 9. citans l. generaliter. & l. si plagis. ff. de verb. oblig. Neque tenet, etiam si quis se obligavit in forma Camera. Paris. nu. 11. ex Staphil. ubi ante. dicens communem DD. Essetque talem resignationem etiam nullam quoad præjudicium resignantis simoniacè, ita ut jus non abdicetur, sed remaneat penes illum, tradit Paris. n. 12. & 13. citans Staphil. & Rebuff. ubi ante. Redoan. de simon. p. 2. c. 10. n. 20. Gl. in c. super hoc. v. pecunia. Cacciaup. de pens. q. 19. n. 10. &c. quamvis privati possit simoniacè resignans beneficio sic resignato in poenam hujus criminis. Laym. loc. cit. Paris. citans Nav. in summ. c. 23. n. 105. in fine. Additque Paris. à n. 15. quod ille, qui simoniacè resignavit, non poterit medio tempore repetere beneficium, & ad illud redire, quia obstat exceptio simoniæ; licet enim inutilis sit resignatio, habeat tamen vim taciti pacti, ut non possit repetere. Sed hoc non subsistit cum eo, quod paulò antè dixerat, nempe per talem resignationem à resignante non deperdi titulum, seu proprietatem beneficii. Illud verum, quod habet Paris. n. 19. & 20. citato Rebuff. in pr. tit. de simon. resign. non posse Resignatarium retinere illud beneficium simoniacè resignatum; cum per talem resignationem non transferatur in illum jus, ut Nav. conf. 14. n. 3. de simon. citatus à Paris.

2. Respondeo ad secundum: Nulla quoque est collatio beneficii taliter resignati, seu secuta ex illa resignatione, utpote infecta simoniâ in radice, seu causa sua. Paris. cit. q. 1. n. 2. citans Rebuff. ubi ante, qui dicat communem Bellam. in c. si quis. l. 1. q. 3. n. 1. &c. Proceditque id ipsum, etiam si sola renunciatio facta simoniacè, collatio verò absque omni simonia. Paris. ibid. num. 3. citato Bellam. ubi ante. Nullatenus verò procedit, ubi collatio facta non illi, propter quem renunciatio simoniaca facta fuerat, sed alteri, collatore nullatenus particeps simonia. Azor loc. cit. Paris. n. 3.

& 4. citans Bellam. ubi ante. Redoan. de simon. p. 4. c. 11. n. 5. &c. Verum de his accuratius statuet, ubi legeris, quæ dicta sunt supra, ubi de privatione & vacatione beneficii ob commissam simoniam.

Questio 724. An Resignatio facta simoniacè sit ipso jure nulla?

1. Respondeo: Non esse ipso jure irritam, sed esse solummodo irritandam per sententiam, tenent Rosinac. de benef. c. 18. n. 8. & 9. Rebuff. in pr. tit. de simon. resign. n. 6. Abb. in c. cum in nostris. de concess. prab. Innoc. in c. per tuas. de simon. & DD. communiter in c. 2. & in c. seiscitatus. de rescrip. apud Paris. l. 14. q. 2. nu. 1. quibus in tantum accedit Azor cit. c. 27. q. 1. quatenus ait: certè olim jure communi non videtur fuisse irrita; eò quod in c. Presbyter. l. 1. q. 1. c. infirmatum. de simon. & alibi Papa dicat privetur, quod est futuri temporis. Addit etiam Azor, quod in occulto simoniaco requiritur sententia definitiva, quâ quis beneficio deiciatur.

2. Econtra esse ipso jure nullam, tenent Barbat. in c. cum universorum. de rer. permut. Felin. in cit. c. infirmatum &c. apud Paris. loc. cit. Verum hodie, seu atreato jure novo, ipso jure esse irritam, tradunt Azor. loc. cit. Paris. n. 6. citans Redoan. de simon. p. 3. c. 10. n. 35. Rebuff. ubi ante. n. 7. Nav. in man. c. 23. n. 105. eò quod simoniacus hodie privetur ipso jure (intellige ipso beneficio, super quo commissâ simonia) Paris. nu. 7. citans Felin. in c. seiscitatus. de rescrip. Selv. de benef. p. 3. q. 2. nu. 13. juxta quæ statuerent plures Pontifices, potissimum Pius V. in Constitut. sua incipiente: cum primùm, ubi: qui dignitates Ecclesiasticas simoniacè acquisiverit, illis sit ipso jure privatus, & qui beneficium & officium Ecclesiasticum simoniacè adeptus fuerit, illis similiter sit ipso jure privatus, &c. Similia habentur in Extravag. cum detestabile. de simon. quæ est Pauli II. inter communes. ubi: in Ecclesiis, dignitatibus personalibus, officiis Ecclesiasticis, & quibusvis beneficiis, quæ per electiones, postulationes, confirmationes, provisiones, seu qualvis alias dispositiones, quas simoniacè ab eis fieri contigerit, nullatenus jus unquam acquiratur, &c. Idem ipsdem ferè verbis statutum in Concilio Constantinensi & in Conc. Lateran. per Leon. X. Constitut. 13. incipientem: Superne, quæ etiam concernant ditius ipsos provisos simoniacè, quod illi priventur ipso jure beneficio sic acquisito, vel potius nullum unquam jus in eo acquiserint; inferat tamen & inde Paris. n. 14. quod renuncians sit inhabilis ad beneficium resignatum, & n. 16. quod repetere non possit beneficium, & n. 17. quod non possit illud impetrare, nisi expresserit, se esse simoniacum, & habuerit dispensationem. Et n. 19. non esse restituendum ad beneficium illud. Et n. 20. quod non habeat, ne quidem titulum coloratum illius beneficii, quod simoniacè resignavit. Quorum omnium subjungit rationem n. 21. quod per simoniam privetur beneficio, citans pro hoc Card. Paris. conf. 29. n. 12. vol. 4. Mohed. decis. 224. & Rotam. Verum quomodo ea iterum coherant cum his, quæ tradiderat antè idem Paris. q. 1. n. 13. hisce expressis: quando resignatio est simoniaca, jus remanet penes resignantem, & vacat per ejus obitum; verum privari debet, qui renunciavit per simoniam? Vide proinde, quæ dicta à nobis sunt supra, ubi de privatione & vacatione beneficii ob simoniam.

3. De cetero illud, quod directè in præsentè quærebatur, nempe quod ipsa resignatio sit ipso jure